

Nevíme, o co v dokumentu jde. Podle neoficiálních informací měl Murín jako šéf GIBS v případě, vyšetřovaném ÚOOZ, několikrát změnit výpověď poté, co byl usvědčen, že neříká pravdu. Nedokázal prý také vysvětlit své styky s jistým trestně stíhaným mužem – bývalým policistou. GIBS je kritizována opakovaně i nejvyšším státním zástupcem Pavlem Zemanem. „Jde o dlouhodobé opakující se pochybení,“ říká – nekonkrétně – Zeman. Své výhrady předložil ve čtvrté Bezpečnostní radě státu (složené z premiéra a osmi ministrů jeho vlády). Zeman přednese své výhrady rovněž před poslaneckým bezpečnostním výborem,

„JDE O OPAKUJÍCÍ SE POCHYBENÍ.“

jehož souhlas je k odvolání Murína nutný. Výbor pro bezpečnost vyslechl ve čtvrtek krátce Murína a převzal dokumenty, včetně zmiňovaného návrhu na kárné řízení. Jednání o Murínovi bylo tajné. Podle informací Respektu se na něm řešily spíše procedurální věci, včetně toho, kdo by měl v půli března vypovídat při dalším zasedání výboru. A padlo tam údajně to nejdůležitější. To, o čem mluví i Pavel Zeman.

GIBS vznikl před šesti lety z Inspekce ministra vnitra. Inspekce reprezentovala zcela absurdní stav. Byla stejně jako policie podřízena ministru vnitra. Měla vyšetřovat zločiny policistů, ale problém byl

v tom, že v samotné inspekci pracovali téměř výhradně lidé, kteří sloužili dlouhá léta v policii a měli k ní velmi přátelské vztahy. O nezávislém vyšetřování policejních pochybení se tedy nedalo mluvit. GIBS se v roce 2012 nestala nezávislou institucí, při jejím vzniku do ní přešli téměř všichni zaměstnanci původní inspekce. Ve vztahu inspektorů k policii se tedy nic nezměnilo. Od té doby kritizovali opakovaně GIBS za stranění policistům soudy, včetně Ústavního, i státní zástupci. Fakt, že jinak celkem temný spor premiéra Babiše a šéfa GIBS vede k úvahám o nápravě této situace, je zatím nejlepší zprávou všech jednání o Michalu Murínovi. ●

WWW.RESPK.TZ/AUDIO

Nové školy nechceme

Ministerstvo bere do sítě jen část soukromých škol, odmítnuté se obrátí na Ústavní soud

HANA ČÁPOVÁ / FOTO MATĚJ STRÁNSKÝ

Nově vznikající soukromé školy se budou bránit proti tomu, že je ministerstvo nechce zapisovat do oficiální sítě škol. Ústavní stížnost kvůli tomu, prostřednictvím skupiny senátorů, podá tento měsíc ředitelka pražské školy Edisona Pavla Sadilová a zakladatel sítě ScioŠkol Ondřej Šteffl. O registraci žádali loni, jejich žádosti patřily k jedenácti, které neuspěly. Devatenáct škol naopak ministerstvo zapalo. Letos požádalo o registraci čtyřicet devět soukromých škol, doposud ministerstvo jedenácti z nich vyhovělo a šest žádostí zamítlo.

Dvojsečná zbraň

Soukromá škola může učit i bez zapsání do sítě, nedostává pak ale žádné peníze od státu, školné je násobně vyšší a dosáhnou na něj jen movití rodiče. Nezaplané školy protestují. Ministerstvo totiž obvykle zamítnutí zdůvodňuje tím, že v místě, kde chce nová škola začít fungovat, je dostatečná kapacita státních škol. Podle ředitelky Edisony Sadilové tento argument postrádá logiku. Především, její „škola“ už funguje. „Pře-

Jinakost nám sluší.

vzali jsme uvádající Montessori třídu při velké základní škole na Praze 12,“ říká Sadilová. Momentálně do Edisony chodí necelá dvacítka dětí, příští rok jich pro velký zájem nabere třicet. Rodičům se líbí, že se děti učí ve věkově různoro-

dější skupině, pracují na projektech a učí se co nejvíc venku.

Současný ředitel „mateřské“ základky alternativě fandí, Sadilová se však obává, že to se s případným novým šéfem školy může změnit, a proto se chce raději osa-

mostatnit. Její loňskou žádost ministerstvo zamítlo právě s odkazem na to, že v okolí jsou nenaplněné školy. Ani s tím Sadilová nesouhlasí, úřad podle ní vychází ze zastaralého rejstříku, třeba základní škola, kde nyní sídlí, tam vykazuje asi osm set míst. Skutečná kapacita je ale podstatně nižší, protože část prostor škola pronajímá. Ústavní stížnost míří právě na tu část školského zákona, která dává možnost neregistrovat školu nejen kvůli špatnému vzdělávacímu programu, ale také kvůli snaze podporovat přednostně státní školy.

Soukromé školy tvoří pouze zlomek systému: z více než čtyř tisíc základních škol jich zřizují církve, neziskové organizace či soukromníci zhruba dvě stovky. Zároveň jsme však svědky jejich rostoucí oblíbenosti, za poslední dva tři roky se jejich počet zdvojnásobil. Svědčí to především o nespokojenosti části rodičů s veřejnými školami, stejně jako o jejich chuti a odvaze hledat nové cesty – přibývá i škol, jež zakládají sami rodiče. Obvykle se shodují, že by vlastně raději dali dítě do státní školy, ale nenašli takovou, která by se jim líbila.

To je zároveň žádoucí i riskantní. Nové inovativní školy totiž vyhledávají hlavně rodiče, pro něž je vzdělání stěžejní a státní školy tak mohou díky tomuto trendu zažít podobný odliv motivovaných dětí, jaký působí víceletá gymnázia. Ministryně Kateřina Valachová (ČSSD) před tímto „prohlubováním nerovnosti“ varovala a právě v její éře kolem roku 2016 začal úřad zapisovat do sítě jenom část nových žadatelů. V tomto trendu ochrany státního školství pokračoval i její nástupce Stanislav Štech, stejně jako nyní Robert Plaga. Na rozdíl od svých předchůdců ale mlčí, o žádné potřebě masivního zlepšování státních základek nemluví.

„Není pochyb, že stát se má soustředit na zlepšení státních škol,“ říká ředitelka Edisony Pavla Sadilová. „Ale systémem zároveň potřebuje jinakosti, které ho mohou inspirovat. Jinak se uzavře do sebe a bude dál hníť.“ ●

A/ Mii
volebi

1) M
tem byl
s občan
byla hoj
kuse vel
zajímav

2) K
znamen
čtyřicet
Někom
ale větš
nedosta
slouží.

3) Vá
hlásili s
s ní pak

4) Tá
kateři a
organiz

5) Za
čtyři tis

6) Pr
vřený za
jsem nek

7) Se
nou kor

8) Re
stry, kter

9) Na
sedm set

10) D
spravedl
cistickou
mandát.

11) Po
šení a ele
žeb, ale t
skvrna a
kala.

12) K
spravedl
zástupce,
komu pa
čítou ode